

постоянно се заехва с мен, под претекста
че нямам време право да кореспондирам
с Вас, — ~~то~~ което не е вярно; след като
не получаваш вече вестии от Вас, се питам
дали мой (Г-н Райков) не Ви е говорил
в тази насока; и точно поради тази при-
чина Ви пиша тези няколко реда. Не бих
те ми постъпили като мен.

Знаете ли, след като се свдсах за петни-
ци или шест пети на изпитиите, не знаех
как, но мой е станал почтен, като побър-
кан, естествено, това под всякакъв секрет.
В края на писмото си ми казвате,
че бихте искал да ми пишете още, но
..... и после има една дума, която не ра-
бирал; защо не сте се канували? Знае-
те, че винаги съм довалка да научавам
това, което се отнася до Вас.

Честна дума, търся още интерес-
ни неща, които бих могъл да Ви ка-
жа, но не намирам нищо; Вие, който сте
воювал, а сега се намирате в краси-